

תִּמְוֹתַי וְעוֹן אִשׁתַּי אִישׁ הוּא חִלּוּל ה' כִּי מִתְפָּרֵסִים שׁוֹנְתָה וְנֹאסְרָה עַל בַּעֲלָהּ.
וְאִמָּתִי וכשימות מתי יתכפר לו עוונו, **בְּשַׁעֲתָא דְעָאֵל בְּתִשׁוּבָה**
לְהָהוּא עָלְמָא, בשעה שנכנס בתשובה לעולם העליון **וְאִית לִיה**
לְקַבְּלָא עוֹנְשָׂא ועדין צריך גם לקבל עונשו ואז רק בצירוף היסורים והתשובה
 יתכפר לו.

הבא על הפנויה לא יתקבל בתשובה עד שידון בנהיגה ויותר חמור אשת
 איש והכי חמור המביא ממנה ממזר

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, מֵאֵן דְּמִשְׁקַר בְּכַנְסַת יִשְׂרָאֵל לָא
 יִתְקַבַּל בְּתִשׁוּבָה, עַד דִּיתִדֵּן בְּדִינָא דִּגְיָהֲנָם מִי שְׂבֵא

על הפנויה ומשקר במלכות כנס"י כי מונע ממנה ז' הברכות הראויות לכלה פנויה, לא יתקבל
 בתשובה עד שיהיה נדון בדין הגהנם. **כָּל שְׂכֵן**, מֵאֵן דְּמִשְׁקַר בְּכַנְסַת

יִשְׂרָאֵל וּבְקוּדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא כל שכן מי שבא על אשת איש ומשקר גם
 בכנסת ישראל וגם בקוב"ה. **וְכָל שְׂכֵן אִי אֶטְרַח לִיה לְקוּדִישָׁא**

בְּרִיךְ הוּא לְמַעַבְד דִּי וְיִקְנָא דְּמִמְזוֹר בְּאַנְתוֹ דְּאַחֲרָא וכל
 שכן אם הוליד ממנה בן והטריח כביכול את הקב"ה לעשות צורת ולד ממזר באשה אחרת,

וְאֶכְחִישׁ פּוֹמְבִי דְּמִלְכָּא שבזה פגם בצלם וחותר המלך.

החומד אשה שלא שלו גזול לכנסת ישראל את הברכות

רַבִּי חֵיִיא פָּתַח וְאָמַר, (משלי כח) **גִּזּוּל אָבִיו וְאִמּוֹ** אין פשע חבר
הוא לאיש משחית וגו'. **אָבִיו, דָּא קַדְשָׁא בְּרִידָה הוּא. אִמּוֹ,**

דָּא כְּנָסַת יִשְׂרָאֵל אביו זה הקב"ה ואימו היא השכינה הנקראת כנסת ישראל.
מַאי גִּזּוּל. כְּמָה דְּאֵת אָמַר ומה הוא גזול מהם, כמו שכתוב, (ישעיה ג)
גִּזְלוּת הָעֲנִי בְּבֵתֵיכֶם. וּמֵאֵן אִיהוּ, מֵאֵן דְּחָמִיד אֶתְתָּא
אֶתְרָא דְּלֵאוּ אִיהִי בֵּת זִוְגִיהִי ומה היא גזלת העני מי שחומד אשה אחרת

שאינה בת זוגו שאז הוא גזול לכנסת ישראל את הברכות הראויות לה.

כל הנהנה מן העולם הזה לרבות הנהנה מאשה בלי ברכה כאילו גזול לקב"ה,
שזווג של מעלה הוא על ידי שבע הברכות וכן צריך להיות גם בעוה"ז

תַּמָּן תַּנְיִינָן, למדנו שם במסכת (ברכות לה): **כָּל הַנֶּהֱנֶה מִן הָעוֹלָם**
הַזֶּה בְּלֹא בְּרָכָה, כְּאִלּוּ גִּזּוּל לְקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא
וּכְנָסַת יִשְׂרָאֵל, דְּכִתִּיב גִּזּוּל אָבִיו וְאִמּוֹ וְגו'. **כָּל הַנֶּהֱנֶה**
מִן הָעוֹלָם הַזֶּה ולא אמר הנהנה מהעוה"ז, **כָּלֵל דָּא, אִיהוּ אֵינְתוּ**
מה שכלל הענין ואמר 'כל' בא לרבות הנאה נוספת והוא הנהנה מאשה בלי ברכה. **מֵאֵן**
דְּאֵתְרָבִק בְּאֵינְתוּ לְמַהֲנִי מְנָה כי מי שנדבק באשה ונהנה ממנה, **וְאֵף**
עַל גַּב, דְּאִיהִי פְּנוּיָה אע"פ שעדין היא פנויה ואינה אשת איש וגם אינה טמאה
נדה, **וְאֵתְנִי מְנָה בְּלֹא בְּרָכָה** ונהנה ממנה בלי ברכה, **כְּאִלּוּ גִּזּוּל**
קַדְשָׁא בְּרִידָה הוּא וּכְנָסַת יִשְׂרָאֵל. מַאי טַעְמָא, בְּגִין

דְּזוּוּנָא דְלְהוֹן, בְּשֶׁבַע בְּרָכוֹת הוּא. מֵה הַטַּעַם לְפִי שְׂזוּוּג שֶׁל מַעֲלָה
 הוּא עַל יְדֵי שֶׁבַע הַבְּרָכוֹת וְכך צָרִיךְ לִהְיוֹת גַּם בַּעוּה"ז וּמֵה עַל פְּנוּיָה בְּךָ,
 מֵאֵן דִּיתְדַבֵּק בְּאַנְתּוֹ דְאַחֲרָא, וְאִם כֵּך הוּא בַּפְּנוּיָה מִי שֶׁנִּדְבַק ח"ו
 בְּאִשְׁת אִישׁ דְּקָאִים בְּזוּוּנָא דְלְעִילָא, בְּזוּוּנָא דְשֶׁבַע בְּרָכוֹת,
 שְׁהִיא כִּבְר עוֹמֶדֶת כְּדוּגְמַת מַעֲלָה וְנִתְבָּרְכָה בּו' בְּרָכוֹת מִבַּעֲלָה עַל אַחַת בְּמָה
 וּבְמָה שֶׁנִּקְרָא גוֹלָן.

הֵבֵא עַל הַפְּנוּיָה חֵבֵר לְאִישׁ מִשְׁחִית חֵבֵר לִירְבַעַם וּלְס"מ וְהֵבֵא עַל אִשְׁת אִישׁ
 פְּגוּם לְעוֹלָמִים

חֵבֵר הוּא לְאִישׁ מִשְׁחִית, וּמֵה שֶׁאִמַר חֵבֵר הוּא לְאִישׁ מִשְׁחִית מִי הוּא אִישׁ
 מִשְׁחִית (מִשְׁלִי כַח) דָּא יִרְבַּעַם, בְּמָה דְאוּקְמוּהּ זֶהוּ יִרְבַּעַם כְּמוֹ
 שְׁבִיִּירוֹ חו"ל, וְאִמַר אֵינן פִּשְׁעֵ דְאִמַר הָא פְּנוּיָה הִיא, אִמַּאי
 אֲסוּר שְׂאוּמֵר הַחוּטָא לְעַצְמוֹ אֵינן זֶה פִּשְׁעֵ כִי הִרִי פְּנוּיָה הִיא וְלִמָּה אֲסוּר לְהִתְקַרֵּב אֲלֶיהָ.
 בְּגִין דָּא גּוֹזֵל אָבִיו וְאִמּוֹ הוּי וּבִשְׁבִיל זֶה גּוֹזֵל הוּא אֶת אֲבִיו וְאִמּוֹ. וְלֹא
 עוֹד אֶלָּא דְחֵבֵר הוּא לְאִישׁ מִשְׁחִית וְלֹא עוֹד אֲלֵא שְׁנַעֲשָׂה הוּא
 חֵבֵר לְאִישׁ מִשְׁחִית יִרְבַּעַם. מֵאֵן הוּא אִישׁ מִשְׁחִית מִי הוּא אִישׁ מִשְׁחִית.
 דְּפָגִים דִּיּוֹקְנָא וְתִקְוָנָא דְלְעִילָא הוּא הָאִישׁ בְּלִיעַל הַס"מ שְׂפּוּגִים אֶת
 הַתִּיקוֹן וְהַדִּיקוֹן שֶׁל מַעֲלָה, וְהֵבֵא עַל הַפְּנוּיָה נַעֲשָׂה חֵבֵרוֹ. כָּל שְׂפִין מֵאֵן דְּחֵמִיד
 לְאַנְתּוֹ דְּחֵבֵרִיָּה לְאַתְדַּבֵּקָא (ס"א וְאַתְדַּבֵּק בְּהָ) (דף מ"ה ע"א) בְּהָ,
 דְּפָגִים יִתִּיר. כֹּל שֶׁכֵּן מִי שֶׁבֵּא עַל אִשְׁת אִישׁ שְׂחוּמֵד אִשְׁת חֵבֵרוֹ לִידְבַק בָּה שְׂחוּא

פוגם יותר וְעַל דָּא אֶתְפְּגִים הוּא לְעֶלְמִין ועל כן פגום הוא לעולמים ונקרא אִישׁ מִשְׁחִית, דְּפָגִים לְעִילָא כי פוגם הוא למעלה ביחוד ז"ן, וּפְגָיִם לְתַתָּא ופוגם למטה בעוה"ז בזווג שבין האשה לבעלה, וּפְגָיִם לְנַפְשִׁיהָ, דְּכַתִּיב מִשְׁחִית, וּכְתִיב, (משלי ו) מִשְׁחִית נַפְשׁוֹ הוּא יַעֲשֶׂנָה ופוגם הוא לנפשו ומוכח שההשחטה היא בנפשו.

הקב"ה שומר על הצדיקים ומקשה כיצד המלאך פגע ביעקב

רַבִּי אֲבָא פָתַח וְאָמַר, (בראשית לב) וַיֹּאמֶר שְׁלַחֲנִי כִי עָלָה הַשָּׁחַר [קסב] וּגְוַ'. וַיֹּאמֶר שְׁלַחֲנִי, וְכִי עָקוּד הָיָה

בִּידָיו דִּיעֶקֶב וכי המלאך היה קשור בידי יעקב שצריך הוא שיעקב ישלחו מאיתו. אֲלָא זַפְּאִין אֵינּוּן צְדִיקָיָא, דְּקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא תָּס עַל יְקָרָא דְלְהוֹן, וְלֹא שְׂבִיק לֹון לְעֶלְמִין אלא אשריהם הצדיקים שהקב"ה חס על כבודם ואינו עוזב אותם לעולמים. הֲוֵא הוּא דְכַתִּיב כְּמוֹ שְׂכַתּוּב, (תהלים נה) לֹא יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לְצַדִּיק. היינו שהקב"ה לא יתן לעולם שהצדיק יפול על רגליו לפני הרשע, ויש לשאול וְהָא פְּתִיב והרי כתוב, (בראשית לב) וַתִּקַּע כַּף יָרֵךְ יַעֲקֹב נמצא ששלט בו המלאך של עשיו ואיך אמרת שהקב"ה לא יתן מוט לצדיק.

אור הרשב"י

[קסב] להלן מבאר הזהר את קורותיו של איש עימו שלח יעקב אבינו לעשיו מנחה יעקב אבינו אחר שברח יעקב אבינו מלבן ושמע שעשיו הולך לקראתו וארבע מאות

הלימוד היומי